

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

חדש ימינו נקדם

המנהיגות הרוחנית, המשפטית והמדינית עלולות לחטוא ולהחטיא את העם. ככתוב "אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם" (ויקרא ד ג), כפירוש רש"י "כשכהן גדול חוטא אשמת העם הוא זה שהן תלוין בו לכפר עליהם ולהתפלל בעדן ונעשה מקולקל".

"ואם כל עדת ישראל ישגו" (ד יג), כפירוש רש"י "עדת ישראל אלו סנהדרין" (הרשות השופטת העליונה).

והרשות המדינית "אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ד' אלוקיו אשר לא תיעשנה, בשגגה, ואשם" (ד כב). כפירוש רש"י "לשון אשרי, אשרי הדור שהנשיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו, קל וחומר שמתחרט על זדונותיו".

לא רק אדם פשוט נאמר עליו "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", אלא גם המנהיגות הרוחנית, המשפטית והמדינית, הן בסך הכל בשר ודם ועלולות לחטוא ואף לעשות טעויות העלולות לקלקל לאומה כולה. הם בבחינת 'ראש' חולה המקרין על הגוף כולה. וההפך, מנהיגות בריאה הדבקה בה' יתברך, הולכת בדרכיו ופועלת על פי תורתנו הקדושה, משפיעה ומאצילה מרוחה, מחכמתה ומיושר צדקתה על האומה כל טוב.

נכון לעכשיו, בדור התחייה הלאומית אנו הולכים ומייסדים את שלוש ההנהגות מחדש כפי שהיו בתקופת התנ"ך ובבית שני, ההנהגה הרוחנית - בצורת עולם התורה ההולך ומתפתח בצעדי ענק בכל רחבי הארץ, שממנה יוצאת ההנהגה הרוחנית התורנית והחינוכית לאומה, בתחילה בצורה מצומצמת לציבור הדתי ולבסוף לאומה כולה. ההנהגה המשפטית ההלכתית - גם היא קמה בהדרגה על ידי הרבנות הראשית ומערכת בתי הדין הפרושה ברחבי הארץ, שממנה תצמח בסופו של דבר הסנהדרין במהרה. והמערכת המדינית - אשר אנו זוכים לה סוף סוף אחרי אלפיים שנות גלות שהיינו בלא מדינה ובלא ממשלה. עתה יש לנו ממשלה וראש ממשלה המנהיגים את מדינתנו ואת צבאנו. אמנם שלוש ההנהגות עלולות לחטוא ולשגות כפי שהיה בעבר, אבל התורה מלמדת אותנו שאפשר לתקן את הקלקולים והשגיאות כמו בעבר גם בהווה, ולא ירחק היום ונזכה לראות עין בעין בהתקיימות בקשתנו "השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם" במהרה בימינו, אמן.

מהמצפה לישועה השלמה

עמוד 2 **הרב אמיר דומן**

דמיינו לרגע "דייט"...

הרב זיו רוה

אֶחָד הַשְּׁקוּפִים

עמוד 3 **הרב יורם אליהו**

הרהורי מחשבה והרהורי לב

הרב אשר בוחבוס

אניני הטעם בקרבנות

עמוד 4 **הרב דוד לנדאו**

"עת לחננה"

הרב ליאור לביא

פוסט-דמוקרטיה

עמוד 5 **נתן קוטלר**

עולם הידידות

הרב חגי לונדון

איך מנקים בית לפסח?

עמוד 6 **זוגיות / אסתר אברהמי**

יפה / ציון שלנו

עמוד 8 **הרב שלמה אבינר**

למי המילה האחרונה במדינה?

לאלו "שאינם יודעים לשאול"
אנו פותחים פתחי תשובה מאהבה

"אֵת פֶּתַח לֵוִי"

תרומות קמחא דפסחא

למכון מאיר

בטל" 02-6461328 באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד המצורף

דמיינו לרגע "דייט"...

בשבוע שעבר ("סימני אמונה" לעומת "טביעות עין אמונית") סיימנו בניסיון להציב אלטרנטיבה לאמונה "סימנית" שלרוב באה מתוך מבט שיפוטי וחיצוני על היחס שבינינו לבין הבורא. ומהי החלופה המשמעותית ביותר לשיפוטיות? - החלופה היא קשב.

דמיינו לעצמכם "דייט" (מפגש שידוכין). אפשר לחוות אותו מבפנים, אך גם מבחוץ. אפשר שהוא יהיה חוויה של "איסוף סימנים":

- 'הוא מנסה להצחיק אותי. ועכשיו להחמיא. איזה רושם הוא מנסה לעשות?'

- 'היא משעממת אותי כבר חצי שעה. פעם שעברה היה יותר זורם. מה זה מוכיח?'

אבל למה לא להשתחרר מהקליפה השיפוטית ולהיות עצמנו? למה לא לתת אמון ולהיות לגמרי בתוך המפגש? זה יכול להישמע למשל כך:

- 'אתה מנסה להצחיק אותי? כי זה לא בדיוק עובד... וואו, עכשיו אני מוחמאת! אבל יותר אל תביך אותי ככה...'

- 'יודעת מה? במקום שנשמע את עצמנו בשיחות חולין, בואי נאתגר את עצמנו ב'מי זוכר יותר שמות של קרובי משפחה שלו עד דרגה חמישית'...

קשב הוא "טביעות עין", משום שכאשר אני קשוב

3. אירוע זה מתרחש ברצון ה' להביא חיים וטוב. זהו מידע חשוב, אבל עדיין כללי מאוד ולא אינטימי.

4. אירוע זה מתרחש ברצון ה' להביא לי חיים וטוב. ואם כך, זוהי ממש הזמנה למעורבות אישית של כל כוחות החיים שלי, באירוע.

ל"סולם" הנ"ל אני קורא בפשטות:

סולם קרוב, על שם הרב זאב

קרוב ז"ל שסדרה זו נכתבת

בהשראתו, וגם משום שהוא

מתאר באופן קצר וקולע את

איכות "קרבת אלוקים" שלי

ביחס לכל נושא בחיים. נוכל

תמיד להיעזר בו כדי לשים לב

אם אנו מצליחים להגיע ל"מפגש",

ובאיזו רמה. ככל שנעבור ממצב של

"עובדות ופרשנויות", למצב פנימי של נוכחות

עצמית ומפגש אישי עם מי שביקש מאתנו

להגיע ל"דייט" המיוחד במינו הזה (ברגע זה,

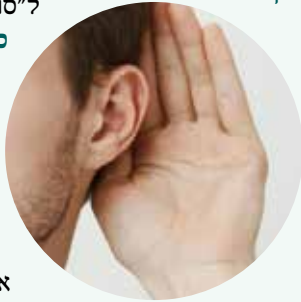
במצבי הנוכחי, בסיטואציה המדויקת הזו) - נוכל

להתחדש בשפע החיים והכוחות שמבקש ה'

להוליד בנו עכשיו, "חדשים לבקרים", באמונתו

הרבה בנו.

שאלות הארות ותגובות: amirduman@gmail.com

למפגש האלוקי, אינני עומד מן החוץ ודן על ה"אירוע" בראיות נסיבתיות. כשאנו קשובים, אנו בתוך המפגש, בדיאלוג, שותפים למפגש עצמו. ולכן, לעומת עולם האמונה ה"שיפוטי-סימני" בו השאלות שלי באות לברר "מה דעתי על כל העניין", (כאילו אני עיתונאי-פרשן שמדווח לעצמי על החיים שלי...), בעולם הקשב העיקר הוא המפגש.

בהקשבה שלנו אנו נפתחים

אל החיים והמציאות, ובכך

מוצאים את מקומנו בתוכם,

ולא רק מחוויים עליהם דעה.

ואם כך - מדוע לא ננהג כך

גם בכל מפגש - "דייט" -

שרבש"ע קובע איתנו?

כולנו יודעים שבאמת כל מה שנעשה

איתנו - 'מאת ה' היתה זאת'. אבל כשנצייר

לפנינו את הסכמה הבאה, נראה שעדיין נוכל

למקם את עצמנו במגוון רמות של הזדהות

עם אותה אמת:

1. אירוע (מצב, תופעה, מידע חדש) כלשהו

מתרחש, ואני מודע לכך. אך מעבר לכך, לא

אני ולא רבש"ע נוכחים באירוע.

2. אני גם מודע לכך שאירוע זה מתרחש ברצון ה'.

אָחַד הַשְּׁקוּפִים הרב זיו נוה

אף פעם לא שאלת, אבל שמי יצחק

אני אחד השקופים שחי ממש לידך.

בקשה לי אליך,

אם תראה בי משהו שונה -

מבטי נפול, תפקודי ירד, החיוך נעלם

ואיני עוד כתמול שלשום,

עצור לרגע, אל תמשין הלאה,

גם אם זה לא נוה לך.

בדוק היטב,

אולי תגלה שאני במצוקה.

אולי לא נעים לך כל כך לחטט,

ותעדיף להמשיך בדרכך,

אך דע כי מאחורי קצה הקרחון שהבחנת בו

יתכן שחבוי עולם שבוע.

אולי אני זקן בודד

אולי אני חולה ולא סיפרתי

אולי בריאות נפשי התערערה

אולי אורחת בלתי רצויה באה אל ביתי - העצבות

אולי שלום ביתי פרח נעלם ונשכח כלא היה

אולי טרוד אני ממצב ילדיי

אולי יוקר המחיה הכריע אותי,

ההישרדות שחקה אותי יותר מדי.

נורית הבקרה שנדלקה אצלך

אפשר שהפכה אותך לשליח

אחרת, לא היה נתון לך ה' עיניים להבחין

הושט לי יד!
לבד, איני יכול להתיר עצמי מבית האסורים
אני זקוק למישהו שישים אלי לב
אני זקוק למישהו אחד בעולם שיאמין בי
זרוק לי גלגל הצלה
משוך אותי לחוף מבטחים!

יהדות באהבה

שיעורו הקבוע של

הרב דב ביגון בימי שישי

ברשת "מורשת" י"דחה

בשעה, וישודר ביום שישי

בשעה 4.00 אחה"צ

הציבור מוזמן להאזין

העלון מוקדש לעילוי נשמת

גולדי טובה שורץ ז"ל

גולדי טובה בת הרב יוסף בנימין ז"ל

אשה תמימה ואמיצה

זמירות ושבחנות השם בפיה תמיד

נפטרה בראש חודש ניסן תשס"ב

תנצ"ה

גד שורץ

במצבי המורכב או מורכב מספק.
נסה בעדינות לברר,
ואם אינך סבור שתוכל לסייע
חפש מי כן יוכל להושיט יד.
רק אל תהיה אדיש!
האדישות הורגת.

אל תאמר: "יש לי גם כך קשיים משלי

גם לא בטוח שיש כאן בעיה אמיתית

יש לו ודאי אנשים קרובים ממני,

אולי דמייתני, איני רוצה להכביד..."

כל אלו עצות היצר הן.

עמוק עמוק בסתר ליבי

אני משווע לכך שתתעניין בי.

גם אם אני ממלמל 'הכל בסדר'

אני מיחיל שתתעניין יותר לעומק

שלא תפסור עצמן במילים בלבד,

בעצה ריקה מהבנת המצב לאשורו

בחיוך ובטפיחה על השכם.

אולי קשה לי לבקש עזרה למרות שאני חייב

אולי אני חי בהכחשה עצמית

אולי אני מתבייש מדי במצבי מכדי לחשוף אותי

לאחר.

אנא, אל תוותר לי כי בזה אתה מוותר עלי

התקש לכבוד ה'

התקש למעני

מתורת החסידות

שם משמואל לפרשה

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

הרהורי מחשבה והרהורי הלב

אבל אם באה אל הלב, אז צריך כפרה. ולזה רמזה התורה, אומר השם משמואל, בציווי להבדיל את הראש בעולת העוף, כי צריך שהראש שבו עלתה המחשבה, יבדל מהגוף שבו הלב, לומר, "שצריך שהמחשבה הרעה לא תחדור אל הלב". אבל עולת חטאת באה על חטא בשגגה, כלומר זה היה בלי ידיעה שמשכנה במוח, על זה צריך האדם כפרה על שמעשיו היו נפרדים ממחשבתו "כי כל מעשה האדם צריך להיות על-פי הוראת השכל... והעושה מעשיו בלי הוראת השכל ממצאין לו חטא בשוגג". על זה השוגגים מביאים כפרה, שאם מעשיו היו תמיד על פי הוראת השכל לא היה מזדמן לו חטא שיחטא בו, כך שהרמז בעולת החטאת, שלא מבדילין את הראש מגוף העוף בא לומר שזה מה שהיה ראוי לאדם, חיבור נכון והדרכת המעשים על פי השכל, הם מביאים את האדם למצבו הראוי והשלם.

אחד וכל רגע בלי הפוגות כלבוש יחלפו, וזה איננו ביד האדם לעצור בעד המחשבה שלא יעלה על מחשבתו מה שאינו ראוי... ולכן לא שייך לומר שיש בזה חטא, שאין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו. ה' לא דורש ממך דברים שאין לך שליטה עליהם, ועל המחשבה אין לאדם שליטה כך-כך, אלא עיקר הדבר, שאם בא לך איזה הרהור, על תעביר אותו ללב, להרהר בו, להעמיק בו. כך פירש אביו 'האבני נזר' את הפסוק "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם": המילה תתורו היא מלשון, "וישבו מתור הארץ", שנאמר במרגלים, כלומה, "שלא ירגיל ויפשפש במחשבה הזו אלא יסלקנה תיכף מחשוב בה... כי זה מביא שימצא הדבר חן בעיניו". קורה שעולה לך איזו מחשבה לא טובה, על זה לא צריך להביא קורבן, אבל אם אתה מתעמק בה, מהרהר בה, בכך אתה מנציח אותה בלבך ועל זה אתה כבר צריך להביא קורבן, ולכן נכון לקרוא להרהור, מחשבות הלב, כי במחשבת המוח זה עדיין אינו חטא,

בין סוגי הקורבנות אנו מוצאים את קורבן העולה ואת קורבן החטאת, בשניהם יש אפשרות להביא את הקורבן מעופות, תורים או בני יונה. קורבן עולה בא על הרהור הלב (מחשבה רעה) ואילו קורבן חטאת בא על חטא בשגגה. את העופות לא שוחטים בסכין אלא במליקה בציפורן של הכהן. השם משמואל עומד על ההבדל, שבעולת העוף מבדילים את הראש מהגוף ולכן צריך לשחוט שני סימנים, ואילו בעולת החטאת לא מבדילים את הראש ולכן מספיק שישחוט בה סימן אחד בלבד

בתחילה שואל השם משמואל (שנת תרע"ה עמ' לב): "חז"ל אמרו שעולת העוף באה על הרהור הלב, וקשה, מדוע הוא נקרא הרהור הלב, והרי הרהור הוא במחשבה, במוח? גם בפסוק בבראשית (ז, ה) נאמר, "וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום", המחשבה היא במוח לא בלב, הלא דבר הוא? והוא מסביר: מחשבות האדם הם כים נגרש, אין שם שקט אפילו רגע

הרב אשר בוחבוס

ר"מ במכון מאיר

מחסד המשביע לכל חי רצון ב"ה, מיני מזון רבים ושונים, שיכולים להתחלף לפי כל אחד ואחד, לפי מצבו, טעמו, ולפי זמנו, ולפי תקופת היום והשעה, ולפי פרקי השנה ומשך החיים³⁶. ולכן התורה נתנה סוגים שונים של מנחות, שהאדם ימצא את טעמו החביב עליו לקרבן לה'. וזה התיקון למעשה הקרבנות הראשון של קין והבל - שקין שהביא מפרי האדמה ולא עלה קרבנו, ו'הבל קרבנו' מפרי האדמה מנחה לה',³⁷ מול הבל שהביא 'מבכרות צאנו ומחלבה' - שקרבנו עלה. נראה לכאורה שהדבר המועיל ביותר הוא מהצאן כקרבנו של הבל, והמנחות שהם מהצומח דומים לקרבנו של קין שלא עולה לריח ניחוח. אולם ההסבר שלא עלה קרבנו שהביא מהצומח הוא שקרבנו היה בלא הערך של הטעם הערב לו; שהביא מן הגרוע, וכאשר אין יחס נפשי נכון אז אין זה קרבן, שבקרבן ייתן האדם את לבו. ולכן כאמור התורה הרחיבה את סוגי הטעמים במנחות. ומטרת הקרבן היא לרומם את האדם. וכך הקרבנות המופיעים בתורה: ישנו מעבר בין קרבנו של נח בספר בראשית לקרבנות המזכירים במשכן ובמקדש: בנח נאמרו רק המילים "ויקרב ה' את ייחיה הניחוח", ואילו במשכן ובמקדש נאמר "את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו", שבו מוזכר גם נושא הלחם וגם הריח. וזה עניין בני נת, שהוא תרבות ההשגה הפולחנית אצל הגויים. אצלם זה רק ריח שהוא השגה שאינה

הראשונה מנחת סולת ובה נותנים את השמן בכלי. ומנחה שניה מנחת מאפה תנור חלות שאופים בתנור. מנחה שלישית מנחת מאפה תנור רקיקין ובה השמן לא נבלל, אלא אחרי האפיה מושחים אותה בשמן. ומנחה רביעית היא מנחת מחבת שזו יציקת שמן וכיוון שזה במחבת המאפה נעשה קשה ולא רך. וחמישית היא מנחת מרחשת שמתוך שהיא עמוקה שמנה צבוב, שנעשית בשמן עמוק שהשמן רוחש ומנענע ואז המאפה נהיה רך. השאלה העמוקה הנדרשת היא, למה בנושא המנחות התורה נתנה בחירה לסוגי מנחות שונים שהרי לבסוף זו ברירת מחדל? אלא יש לומר שכאשר אנו נכנסים לעולם האפייה והבישול ישנם אנשים רבים שדעותיהם שונות לגבי טעמים של המאכלים, כפי שאנו רואים בעדות שונות שחזרו מהגלות, ואופני תבשיליהם השונים. יש כאלה שנושא השמן אצלם מאד חשוב, ואת זה הם צריכים להקריב לה', ויש כאלה שסולדים מהשמן. ויש כאלה שרוצים רק דרך אפייה ויש כאלה שאוהבים שזה קשה ולא רך, שיהיה בכמה שפחות שמן, ובגלל זה הם אינם יכולים להקריב דבר שאין נפשו של האדם מחוברת אליו. ובשל כך פירטה התורה כמה סוגים מהאפייה ומהבישול, כדי שכל אדם ימצא את טעמו שמענג את נפשו ויקריבו לה'. והשינוי בטעמים משתנה גם בימי חייו של האדם כדברי הרב קוק זצ"ל במאמר "הענג והשמחה": "ההרוחה הנפשית של האדם ביחס למזונו הגופני, הוכנו בעולם,

אניני הטעם בקרבנות

בפרשת ויקרא אנו מוצאים כמה סוגי קרבנות הבאים מהחי, מן הצאן, ומן העוף, וכן עד הצומח שמרכיבו במנחות. סוג הקרבן תלוי במצבו הפיננסי של האדם ולכן הוא נקרא קרבן עולה ויורד. בקרבן עולה ויורד מי שהוא עשיר מביא כבש או עז. "ואם מן הצאן קרבנו מן הפשבים או מן העצים לעלה זכר תמים קריבנו", ואם פחות מזה מביא מן העוף "ואם מן העוף עלה קרבנו לה' והקריב מן התרשים או מן בני היונה את קרבנו", ואם פחות מזה מביא מנחות. ובכולם נאמר "ריח ניחוח לה'". נאמר בשור הגס ריח ניחוח, ונאמר בעולת העוף ריח ניחוח במנחה ריח ניחוח. מלמד שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין אדם את לבו לשמים³⁸. ובנושא המנחות יש מבחר רחב יותר שמתפרט לחמש מנחות:

המשך המאמר בעמוד 66

ארץ ישראל. זו כוונת הגמרא. אם אומרים שכל עניין קדושת הארץ הוא בשביל לגרום למצוות, - באבנים אין צמחים ואין מצוות. זה חלקו הראשון של הפסוק "כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ". באבנים אין מצוות, ובהן מתגלה עצם קדושת ארץ ישראל. החצי השני של הפסוק עוסק בעפרה "וְאֵת עֲפָרָהּ יִחַנְנוּ", ובעפר צומחים צמחים ויש כבר קיום מצוות. עם עזרא הסופר עלו לארץ ארבעים אלף יהודים. אנחנו ברוך השם יותר מארבעים אלף יהודים. מובא בדברי חז"ל: "כי תבואו אל הארץ" - ביאת כלכם! לכן אומרים חז"ל, שבזמן עזרא לא חלה ההתחייבות הגדולה הגמורה בהלכה של עם ישראל בארץ ישראל, אך הם קיבלו עליהם בהתלהבות וברצון את המצוות התלויות בארץ, מצד עצמיותם, מתוך אהבת המצוות, מה שנקרא חנינה. "ואת עפרה", בעפר יש קיום מצוות - "יחננו"⁴.

מבבל לארץ ישראל. בגמרא מסופר שהיה שם צדוקי שצחק עליו ואמר: אתם עמא פזיזא. אפילו במתן תורה הקדמתם פים לאוזניכם ואמרתם: "נעשה ונשמע". הרי קודם יש לומר נשמע! ורק אחר כך יודעים מה לעשות. רבי זירא ענה לו: "דוכתא", מקום, ארץ ישראל, "שְׁמֵשָׁה וְאֶהְרֹן לֹא זָכוּ, אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי אִזְכָּה".

רבי חייא היה מתגלגל בעפר ארץ ישראל, ורבי אבא היה מנשק את סלעי עכו. הגמרא בכתובות מביאה שעשו זאת כדי לקיים מה שנאמר "כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו"². דברי הגמרא אינם פשוטים. הגמרא מלמדת אותנו על פי הפסוק, שיש קדושה עצמית לארץ ישראל. יש מצוות ישוב ארץ ישראל מצד עצמה, ויש דבר נוסף, שהארץ גורמת לקדושת המצוות. ה'חתם סופר' אמר שקדושת ארץ ישראל היא מצד עצמה, ולא מפני שהיא גורמת למצוות. עובדה היא שבארץ ישראל מחויבים במצוות התלויות בארץ, שמישה ומעשרות וכדומה, אך אלו תוצאות של קדושת

בסוף כתובות! יש הרחבת דברים על חיבת ארץ ישראל. כשבא רבי חייא מחוץ לארץ לארץ ישראל, התגלגל בעפר הארץ כדי להוסיף דבקות לארץ ישראל. אחר כך מסופר על רבי זירא שהיה מיוחד. קודם הוא היה בבבל, ואחר כך עלה לארץ ישראל. הייתה אז תחבורה מיוחדת מבבל לארץ ישראל: פועלים היו מעבירים אנשים בחבלים מעל נהר הירדן. מסופר בגמרא שרבי זירא החליט לעלות לארץ ישראל בניגוד לדעת רבו רב יהודה שאמר: "כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר 'בבלה יבאו ושמה יהיו', משך זמן, "עד יום פקדי אותם". רבי זירא, מתוך יראתו מרב יהודה ותשוקתו לארץ ישראל, השתמט מרב יהודה ולא התחשב בדבריו, ועלה לארץ ישראל. הוא הגיע למקום המעבר אל הארץ, אך זה היה זמן שהפועלים לא עבדו. מה עשה? הוא בער בשלהבת הקודש לעלות לארץ ישראל, אך היה עיכוב. הוא לא המתין לבוא הפועלים, אלא תלה את עצמו על החבלים הגדולים וכך עבר

1. דף קי-קכ.
2. תהלים קב, טו.
3. ע"פ כתובות דף כה, עמ' א.
4. ע"פ שיחות הרצ"א אורות התחיה פרק כא עמ' 319-316.

פוסט-דמוקרטיה

בחסות השפה הדמוקרטית, נכנסים למערכות ניהול המדינה גופים בינלאומיים זרים המהווים, לצד מערכת המשפט, מעין מעצמות-על שאינן כפופות לרצון הבוחרים אך משפיעות השפעה מכרעת על בטחון המדינה ועל שלל סוגיות ערכיות בעלות היבטים לאומיים ובינלאומיים

בחסות השפה הדמוקרטית, נכנסים למערכות ניהול המדינה גופים בינלאומיים זרים המהווים, לצד מערכת המשפט, מעין מעצמות-על שאינן כפופות לרצון הבוחרים אך משפיעות השפעה מכרעת על בטחון המדינה ועל שלל סוגיות ערכיות בעלות היבטים לאומיים ובינלאומיים. וכך ממשיך טריגנו בזיהוי חריף של הבעיה: "מובן ש'דמוקרטיה' היא האני מאמין שלהם. ליתר דיוק, ראוי היה לדבר על 'פוסט-דמוקרטיה, העלולה בהחלט להיות מה שנותר מן הדמוקרטיה כאשר זונחים את הליכיה לטובת האוטופיה שלה. אכן מפתיע להיווכח שכל נציגיו של המעמד הפוסט-מודרני אינם נושאים בפיחם אלא את הדמוקרטיה" (עמ' 84).

שלא נתבלבל, הדמוקרטיה, עליה מפמפמים לנו השכם והערב בתקשורת התעמולה איננה אלא תחפושת לתפיסה בלתי שוויונית בעליל... אמונת ישראל היא "המודעות העצמית המובהקת של חברה שהכל בה שווים"

שלא נתבלבל, הדמוקרטיה, עליה מפמפמים לנו השכם והערב בתקשורת התעמולה איננה אלא תחפושת לתפיסה בלתי שוויונית בעליל. תפיסה של קבוצה נאורה בעיני עצמה, מורמת מעם, שמביטה על האזרחים והבחורים מלמעלה למטה. בהקשר לכך, השופט לואיס המשך המאמר בעמוד הבא <

כעצם ביטוייה של הדאגה האתית, כהתגלמות הדמוקרטיה - ההפך הגמור ממה שמתרחש הלכה למעשה" (מתוך כריכת הספר). בדברים הבאים ננסה להבין כיצד ה'דמוקרטיה' משמשת שם כיסוי מתוחכם לעריצות המיעוט. וכך כתב טריגנו במה שהולך ונחשף כעת לעיני כולנו: "שאיפת המשפטנים מבקשת להיות עולמית. זו תוצאה של מה שקרוי 'זכות ההתערבות', או במישור של מועצת האו"ם, "האחריות להגן" המוטלת על הקהילה הבינלאומית בפרט על מועצת הביטחון, כאשר מדינה מתגלה כמי שאינה מסוגלת או אינה רוצה להגן על אוכלוסייתה מפני הפשעים החמורים הנוטלים על עצמם כשירות אוניברסלית מדגישה את הרעיון שעל פיו הערכאה המשפטית מצויה מחוץ לגבולות הלאומיים ומסדירה מבחוץ את החיים הפוליטיים של המדינות... כך לכאורה ערכאת האדם מגולמת בידי הערכאה המשפטית, "ממשלת שופטים" שלא נבחרה ושכמובן אין עליה כל פיקוח, שהרי אין היא מצייתת אלא לעיקרון עליון" (עמ' 81).

השורות הבאות נכתבות ברגעים שבהם מתחולל ויכוח ציבורי בנוגע ל"ריכוך" החקיקה בנושא הרפורמה בבית המשפט העליון. יש הדורשים בגנותו ורואים במעשה כניעה לתכתיבי השמאל, ויש הרואים בו מעשה שקול ואחראי המכיר בכך שניצחונות פוליטיים לא מגיעים ב"נוק-אאוט", אלא בשלבים, בהדרגה, ושדורשים גם איזונים וקשב לצד שמנגד. בין כך ובין כך, ברצוני לשים את האצבע על נקודה שהוצפה בשיח התקשורתי והמשפטי בשבועות האחרונים ושחשוב לשים אליה לב, כי היא, כך נדמה לי, לב העניין שהולך ונחשף לעינינו המשתאות בתקופה האחרונה באופן בוטה וחסר תקדים. לפני כשלוש שנים, ראה אור בעברית ספרו החשוב של פרופ' שמואל טריגנו "האידיאולוגיה השלטת החדשה - הפוסט מודרניזם". בספר קצר זה מנתח פרופ' טריגנו בין השאר את שורשי התופעות שמבקשת הרפורמה המשפטית לעצור, תופעות שהוא קושר אותן ל"אידיאולוגיה המתכננת לשנות את הסדר החברתי והפוליטי ובעיקר את האנושי, לטובתו של מעמד שליט חדש ושונה שלא נראה כדוגמתו". וכן: "האידיאולוגיה הפוסט-מודרניסטית מציגה עצמה כגורם של חופש שאיש מעולם לא העלה על דעתו,

יבוא ידיד

בגמרא במנחות (נג, א-ב) נאמר: "יבא ידיד בן ידיד ויבנה ידיד לידיד בחלקו של ידיד ויתכפרו בו ידידים".

מה פירושם של דברים? הגמרא מסבירה:

"יבא ידיד - זה שלמה המלך, דכתיב: וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידְיָה בְּעִבּוֹר ה' (שמואל ב' יב, כה),

בן ידיד - זה אברהם, דכתיב: מִה לְיָדֶיךָ בְּבִיתִי (ירמיהו יא, טו),

ויבנה ידיד - זה בית המקדש, דכתיב: מִה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ (תהלים פד, ב),

לידיד - זה הקדוש ברוך הוא, דכתיב: אֲשִׁיחָה בָּא לְיָדֶיךָ (ישעיהו ה, א),

בחלקו של ידיד - זה בנימין, שנאמר: לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד ה' יִשְׁכֵּן לְקִטְחָ עֲלָיו (דברים לג, יב), ויתכפרו בו ידידים - אלו ישראל, דכתיב: נִתְתִּי אֶת יְדוֹתַי נִפְשֵׁי בְּכַף אֲבִיךָ (ירמיהו יב, ז)."

מדוע חז"ל מדגישים כל כך את עניין הידידות?

עולם הידידות

הרב שלמה וולבה הסיביר: "כוונת מאמר זה ברורה: הוא חושף לפני עינינו עולם של ידידות, המקיף את ישראל ואלקים, הנוסד על ידי אברהם אבינו ונמתח עד לשלמה המלך, ומצא לו מקום בבית המקדש".

נתן קוטלר

שיר האוהב שיר ידידות לפניו לכן אשים לפניך קצת שירי אוהב אשר שרנו בשמחה בחברת חברים מקשיבים" (ספר חרדים מצוות לא תעשה פרק ז). כנראה שהרב אזכרי רומז לדברי הפסוק "לְמַנְצַחַךְ עַל שְׁשׁוּנִים לְבָנֵי קִנְחָ מִשְׁפִּיל שִׁיר יְדִידוֹת" (תהלים מה, א וראה במדרש תהלים).

לשיר שיר ידידות יש משמעות כפולה: הידידות העמוקה והאישית עם ה' וגם תחושת השליחות להרחיב את עולם הידידות בעם ישראל. אברהם אבינו נקרא ידיד כי הוא היה קרוב לה' וגם כי הוא חלק את תחושת הידידות עם אחרים כפי

שנאמר "וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּכָאֵר שְׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם ה' אֵל עוֹלָם" (בראשית כא, לג וברש"י שם). רש"י בתהלים כותב ששיר הידידות הוא של מי שאוהבים את ה' ומתאמצים להאהיב את התורה על ישראל "על שושנים - לכבוד תלמידי חכמים יסדו השיר הזה... שיר ידידות - שיר אוהבים שיר של שבח להם להאהיבם על הבריות ולהאהיב תורתם עליהם".

הרעיון שהיהדות היא עולם הידידות הוא רעיון משנה חיים ולכן אנחנו נקראים לחלוק את תחושת הידידות הזאת עם כל עם ישראל.

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

הרב וולבה כתב עוד שכאשר תינוק בן שמונה ימים נכנס לבריתו של אברהם אבינו, אנו מברכים: "אשר קידש ידיד מבטן, חוק בשארור שם, וצאצאיו חתם באות ברית קדש. על כן בשכר זאת, אל חי חלקנו, צוה להציל ידידות שארינו משחת, למען בריתו אשר שם בבשרנו ברוך אתה ה' כורת הברית" (שבת קלו, ב).

מדוע התינוק נקרא ידיד?

הרב וולבה מסביר רעיון נפלא: "תינוק בן שמונה ימים כבר נכנס לעולם הידידות! ומהי מקורה של ידידות זו? 'אל חי חלקינו!' אלקי ישראל אינו מושג מופשט, ואינו כח עליון היושב אי

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

שם בשמים, יותר מדי רם מכדי שנוכל להתיידיד אתו. אבינו הראשון אברהם נקרא 'ידיד'! הוא חיפש האלקים ומצאו, ויסד ידידות אתו, והאלקים התקשר בקשר ידידות אתו עד כדי כריתת ברית: הבטחה שלעולם לא יפר קשר הידידות עם עמו ישראל...מאז ה' קרוב אלינו ואנחנו עם קרובו".

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

שהשד לא נורא כל כך. קצב הניקיון צריך להיות קשוב ליכולת של בני הבית אבל הכיוון הוא מאד ברור ואף אחד לא יעצור אותו. לנקות בית לוקח שלושים יום; לתקן אישיות בעייתית לוקח שלושים שנה; לשנות תרבות מוחמצת לוקח קצת יותר; אבל לא להתבלבל, בסוף הכל יהיה נקי לפסח.

מעגלי שלם (חודש). על מנת להתחדש ולנקות הבית מחמץ צריך תהליך ארוך; לרדת לכל הפינות ולקרצף. זהו שלב מטעה, כי בהתחלה נדמה שאם רוב בני הבית החליטו שהם רוצים בית כשר לפסח אז הבית ינקא את עצמו תיכף ומייד; אבל למציאות יש קצב משלה. ניקיון אמיתי דורש עבודה יסודית עד שמגיעים לכל הפינות, גם לאלה שבעליית הגג. כמובן חשוב מאד שלא להתיימש; עובדה שיש חדרים גדולים בבית שכבר הצלחנו לנקות במהלך הזמן והתברר

איך מנקים בית לפסח?

בשלושים הימים שבין פורים לפסח אנו מנקים את הבתים מחמץ. ניקוי מחמץ מבטא את השחרור שלנו מההחמצות בחיים, מכל מיני פחמימות שיש להם מקום מסוים וממוצה ("מצה"), אבל באיזה שלב התנפחו והחליטו שהן ישתלטו על הכל. בשביל לצאת לחופשי מהמיצרים צריך לפסח ולדלג מעליהן; וזוהי העבודה בימים הללו - להחזיר את חתיכות החמץ למקומן הראוי. שלושים יום זו מספר שמשמעותו ביהדות מחזור

ישראל, הוא אומר, "חשב שונה מפני שאכן היה שונה: הוא היווה מערכת חברתית שוויונית שהתקיימה בליבן של חברות מרובדות". (הגדה של פסח, עמ' 150) התיקון המתבקש במערכת המשפט מבקש להיחלץ מן ה"ריבוד" הבלתי שוויוני הזה, שנוצר בחסות קבוצה קטנה שנטלה לידיה סמכויות רבות מבלי לשאת בעול האחריות לאותן סמכויות. יהיה זה צעד חיוני ומתבקש בדרך מ"פוסט-דמוקרטיה" בלתי שוויונית, לדמוקרטיה שוויונית אמיתית.

הוויכוחים צעק עובד אחד על הבעלים: "תתבייש לך! כך מתנהג יהודי?" ומפעיל מכונה אחר הטיף למעבידו באמצעות פסוק מישעיהו: "וְאַתֶּם בְּעֵרְתֶּם הַכֶּרֶם גִּזְלַת הָעֵנִי בְּכַתִּיכֶם. מִה לָכֶם תִּדְבְּרוּ עִמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחֲנוּ נְאֻם אֲדֹנָי ה' צְבָאוֹת" (ישעיהו ג, יד-טו). וכך כתב הרב יונתן זקס: "ניתוחו הארוך והמפורט של נורמן גוטוולד על עם ישראל הקדום מסתיים במסקנה - הנכונה, לדעתי - שאמונת ישראל היא "המודעות העצמית המובהקת של חברה שהכל בה שווים". עם

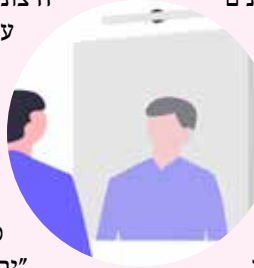
המשך המאמר של הרב לביא מעמוד קודם < ברנדייס מספר על פגישתו הראשונה עם מהגרים יהודים שהגיעו לארצות הברית ממזרח אירופה, במסגרת תפקידו כבורר בשביתת עובדי ענף הטקסטיל בניו יורק בשנת תר"ע (1910):

"בשעה ששוטט בין בתי המלאכה שמע כמה וכמה מריבות בין פועלים ומעבידיהם ונדהם לראות שהם מתייחסים זה אל זה כשווים אל שווים ולא כנחותים אל נעלים מהם. באחד

קבלת ה-יש בנישואין

בפגישה הבאה של דני, הוא נראה לחוץ ושיתף שהוא מתגרל את מה שדיברנו בפגישה שעברה, בנושא של שיתוף אשתו בקשיים שלו מולה וזה לא קל בכלל. הזכרתי לו שכל עוד יתמיד בתרגולים, הם יוטמעו ויהיו חלק מהשגרה הברוכה שלהם, כי אלה מיומנויות שניתן לרכוש. "טוב, בסדר", אמר דני. אבל עדיין מציק לי שבנוסף לכל זה, יש דברים שלא ניתנים לשינוי. כמו שאמרתי לך בפגישה הקודמת, לגבי האף שלה שמפריע לי ומשפיע על המראה שלה. אנחנו רק בתחילת הנישואין. ואם אני מרגיש ככה כלפיה עכשיו, מה יהיה בהמשך החיים... ממש מלחץ אותי".

דני, השיתוף שלך משמעותי מאוד. ניכר הרצון החיובי שלך לקשר אותנטי עם אשתך. למרות מראה האף שלה, בכל זאת בחרת להינשא לה! נתתי לשקט לשרור בחדר. דני שקע במחשבות. "האמת, הכרתי בעבר בנות נאות ואפילו יפות, לפי כל קנה מידה. אבל לא הרגשתי חיבור כלפיהן... עם אשתי אני מרגיש שייכות וטבעיות...."

"העובדה שבחרת להתחתן איתה, מעידה שכנראה יש ביניכם חיבור פנימי עמוק שיתגלה בהמשך חיי נישואיכם, על אף המראה החיצוני שלה. (אם הפנייה שלך אלי הייתה לפני החתונה, הביורור איתך, היה קצת שונה).

חשוב לי להדגיש שבנושא הזה, ההתמודדות היא שלך בלבד, ללא קשר לאשתך. כפי שאתה

המשך המאמר של הרב בוחבוט מעמוד 3 <

קשורה אל מציאות החיים המשפחתיים וסדרי החברה ואינה מעלה משהו, אלא נשארת רק בעולם הרוחני. ואילו אנו צריכים לחבר את יסוד האכילה שהוא מרום את מה שהאדם אכל מהצומח אל החי ואל המדבר. יסוד ההשגה הוא אפוא לרום את הערך הבהמי של האדם, וזהו הלחם שגם בונה את חייו החומריים וזה קרבני לחמי לאשי ריח נוחחי. ומכאן הקשר העמוק שבין כל הקרבנות שבתורה, שלא נאמר בהם א-להים ולא א-להיך ולא ש-די, אלא השם המיוחד שם הוי"ה, שאנו נדרשים לחיבור שלם ואמיתי.

שנזכה להקריב לה' את הטעם הנכון לחיבור נפשנו לריח נוחח לה' בכל הוויית חיינו, אמן.

1. ויקרא א, 6
2. פסיקתא זוטרתי (לקח טוב)
3. ויקרא דף ה עמוד א
אדר היקר ועקבי הצאן / עקבי הצאן / עמוד קיח
4. בראשית פרק ד, 1
5. בראשית פרק ח פסוק כא'
6. במדבר פרק כח פסוק ב'

הייתי שם. עמדתי מולם. וכל רצוני נעלם... זה היה כמו לעמוד מול קיר מול מצב שאינך מכיר להביט אל אחיך שנראה אך-זר שחולץ על פניך עם מבט מנוכר... אך עם כל הכאב משהו בכל זאת חימם לי את הלב הדגל שהיה לו ביד והוא מניפו במרץ מצד אל צד ואני נועץ בו מבט רך ושואל "דגל ישראל???"

מה לך ולא רץ ישראל" והוא משיב מופתע: "מה זאת אומרת וכי יש לנו ארץ אחרת" "כן. כל הארצות על פני תבל..."

אך הוא שולח מבט מזלזל "אנחנו החילוניים, הציונים!" ואני מתחכם: "ציונים אמרת? כלומר שייכים ל-ציון..."

והוא לא ממש מבינן... שבו ותסביר לו איך הוא הגיע לכאן מי התפלל אליהם שנה לשוב לציון?? לך תסביר לו מהו יהודי....

נישואין יציבים ומאושרים.

• כידוע, בני אדם משתנים גם במראה החיצוני, במהלך החיים. אם הפוקוס יהיה על המראה החיצוני, יש חשש שהזוגיות שלכם תלך ותדעך. לעומת זאת, ככל שהפוקוס יהיה על מידות טובות, על עשייה חיובית, על הכרת הטוב ועל הבסיס שאתם שני חלקים של אותה נשמה אחדותית, המראה החיצוני, כולל האף, ייראה לך נאה ונעים ואולי אפילו האף "יעלם" במכלול המראה הפנימי שמוקדן על המראה החיצוני.

• לצערנו, ישנם מצבים בחיים שאינם תלויים בנו. מה יקרה אם חלילה, הגבר או האשה נפגעים בגופם? ואולי חלילה גם נשארים נכים?? אם החיבור הוא פנימי ומהותי, הזוגיות תהיה יציבה ואוהבת עם כל הקשיים."

החיים בכלל והחיים הזוגיים בפרט, מזמנים לנו התמודדויות רבות שמצמיחות אותנו. כל אחד מקבל מאת ה' את ההתמודדויות המתאימות למסע חייו. כשהמיקוד שלנו יהיה בטוב הקיים, ניהנה מחיים מאושרים, כי ה"צד השני" הוא בעצם אנחנו ושייך לנו.

בפרשיות השבוע האחרונות, המשכן נבנה ע"י חכמי לב, בנדיבות הלב. גם בפרשת ויקרא, "נפש כי תקריב". שאם לא כן, הקורבן פיגול, לא ירצה. זה נכון גם בבניית המשכן הזוגי. יש צורך בנדיבות ובחכמת הלב, מתוך מבט פנימי אל הלבבות המוכשרים להשראת שכניה ביניהם.

התגובות ולשאולות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - eStaravr@gmail.com

זיו הפרשה הרב זיו רוה עיוני עוזק בשפה בהירה חתוך פרשת השבוע להזמנות: 0526-789565

יהדות באהבה מכון מאיר לטלפנייה המתחדשת במכון מאיר דרושים/ות טלפנים/יות למעוך התרומות שחר בסיס + בונוסים משמרות אחה"צ/ערב מעוניינים? שלחו סמט 052-5121946

חידה בפרשה

כמה זוגות של פרשות מחוברות יש בספר ויקרא?

המלצה השבוע

חודש ניסן התחיל וזה הזמן להיכנס לאווירת יציאת מצרים! צפו בכל עונות "עלילות ארץ גושן" - באתר ערוץ מאיר לילדים!

ונפש כי תקריב

השבת אנחנו מתחילים חמש חדש ויקרא! חמש ויקרא עוסק בקרבנות שאותם היו מקריבים במשכן ובבית המקדש. הקרבנות מחלקים לכמה סוגים, יש קרבנות מהבהמות, קרבנות מהעוף וכן קרבן של מנחה שעשויה מחטים או שעורים.

כאשר התורה מדברת על קרבן המנחה היא כותבת: "ונפש כי תקריב קרבן מנחה". חקמינו הסבירו: מדוע דוקא בפסוק של המנחה כתוב 'ונפש כי תקריב'? בגלל שמי שמביא קרבן מנחה הוא בדרך כלל עני, שאין לו כסף לקנות בהמה או עוף. ה' כל כך מחשיב את הקרבן של העני עד שזה נחשב לו כאלו הוא הקריב את נפשו! לכן נאמר 'ונפש כי תקריב'.

מכאן אנחנו לומדים שלפעמים העקר הם הכונה והמאמץ. גם אם לא הצלחנו לעשות דבר גדול, אבל אם התאמצנו והשתדלנו - הדבר חשוב ביותר!

ישי, ערוץ הילדים

- דוקטור, אני סובל מאולקוס. - נו מה חשבת, שתיהנה מזה?!

- איך קוראים לחתול שפתח דוכן מיצים? מיצי...?

- מהו הדבר שנוסעים עליו ואין לו גלגלים? כביש...?

1

זוכה עלון פרשת ויקהל-פקודי: יהודה מייזלס!

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים! באתר meirkids.co.il בטלפון 0732379860

שאלו בפרשה

1. האם ניתן להביא פר לקרבן עולה?
2. האם ניתן להביא כבשה לקרבן עולה?
3. השלימו: "וכל קרבן מנחתך במלח _____"
4. מה פירוש המילה "כשב"?
5. האם מי שמביא "אשם גלות" חייב להחזיר גם את הגולת?
6. מה זה "קרבן עולה ויורד"?

« ויקרא

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה התמונות רמוזות מתוך הפרשה

ויקרא מאת יוסי שחר.

להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

כהן גדול לובש את 4 הבגדים שגם כהן הדיוט חובש.

כתונת מצנפת אבנט מכנס

איך מציינים כהן גדול? קודם כל נצייר גוף!

ופנים של אדם מבוגר וזקנו מגודל ונאה!

מה נהדר? הו! מראה כהן! כמובן...!

עליהם מתווספים 4 בגדים המיוחדים לכהן גדול:

חושן ציץ מכנס מעיל (וגם מצנפת משודרת)

מהי הדרך להיות איש שלום כאהרון? נלמד משבטו של אהרון. לשבט לוי אין קרקע. הוא מפורז בארץ בין כל חלקי העם. כאשר אדם לא רואה עצמו שייך למחנה אלא לכלל ישראל, ודאי הוא שיהיה איש שלום ויברך את כולם בברכת "וישם לך שלום".

הנשמות הנפולות שיש להן יחס אלי, מוסיפות בי כה. אני מרחם עליהן, חפץ אני בתקונן, בטובתן, באורן, בישען, והן מרגישות חיות והשבת נפש. בעצם דכאותן צמאות הן לאור ד' וטובו, שמחות הן כי יש מי שמגיד ישרם. ואני יודע כמה עמוק עמוק אצל אלה הנפולים אור ד' בוער, רוח ממרום נושב, כמה בפנימיות נפשו, הפצות הן ללכת בדרך אורה, בדרך ישרה וטובה. בטוח אני כי סוף-כל-סוף, עזרת ד' להן תבוא, אור ד' וטובו עליהן יופיע, בתשובה גדולה ישובו ובאהבה רבה יתקרבו, ואור הישר והצדק המאיר בפנימיותן, היה יהיה לשלהבת אור גדול. העם ההלכים בחשך ראו אור גדול, ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם. שמונה קבצים ו, 19

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

שאינן להם כוח להגן על עצמם.

ת: בודאי. הכנסת תדאג לזה. העם ידאג לזה. הבג"ץ אינו יותר מוסרי מהעם. ושוב חוזרת השאלה: האם אנו משטר דמוקרטי שבו העם קובע, או משטר אריסטוקרטי, שבו הטובים קובעים, כאשר השופטים הם המחליטים מי הטובים...

ש: ובסיומם, אנו בעד דמוקרטיה?

ת: אנו בעד העם.

למי המילה האחרונה במדינה? שאל: הרב מרדכי ציון

ת: זה בדיוק הויכוח, מה שנקרא פסקת ההתגברות, Override Clause, הקובעת עליונות המחוקק: יש לכנסת סמכות לבטל החלטת בג"ץ.

ש: גם לסתור חוק יסודי?

ת: כן. כמוכן, כמו בכל דבר, בתנאים מסוימים. הרי את חוק היסוד, העם הוא שקבע, לכן ברצונו מאריך וברצונו מקצר.

ש: אבל הבג"ץ גם אמור להגן על אזרחים חלשים

ש: יש ויכוחים רבים לגבי הרפורמה המשפטית, ואנשים הולכים לאיבוד. אולי אפשר לסכם את הויכוח בכמה מילים?

ת: כן. למי המילה האחרונה במדינה.

ש: אני מבין שצריך איזון בין הרשות המחוקקת, הרשות המבצעת והרשות השופטת.

ת: זה ודאי. אך מה לעשות אם אינן מגיעות לידי הסכמה. מי קובע - הממשלה או הבג"ץ?

ש: אז יש להחזיר את ההכרעה לעם, כלומר נציגיו בכנסת.

ת: אם כן, הכרעתה שהכנסת היא מעל הבג"ץ. זה צודק. אבל כרגע, בתנאים מסוימים, הבג"ץ יכול לבטל חוקים שחוקקה הכנסת. אם כן המילה האחרונה היא של הבג"ץ.

ש: איך הבג"ץ יכול להתהלך נגד הכנסת, הרי הוא נבחר על ידי הכנסת?

ת: כך זה כמעט בכל הדמוקרטיות בעולם, בבג"ץ יושבים נציגים של כל המפלגות. אך אצלנו, מאז הופעת האקטיביזם השיפוטי, השופטים בוחרים אחד את השני במעגל די סגור, יוצא שהבג"ץ אינו מייצג את העם.

ש: לא יתכן. הוא לא אמור לנהל את המדינה! אבל האם הכנסת אינה יכולה לבטל החלטה של הבג"ץ?

ערוץ מאיר לילדים במבצע מטורף!

אחד מי יודע!?

חודש היכרות +
בשקל אחד!

עולם תוכן של אלפי תוכניות ומשחקים שהילדים שלכם אוהבים!

הצטרפו עכשיו <<

שלחו ווטסאפ או התקשרו למספר 073-2379860
או חפשו בגוגל "ערוץ מאיר לילדים"

ערוץ מאיר לילדים
מבית מכון מאיר

meirkids.co.il לגדול באהבה

מוסר בעולם חילוני

קריאה ביקורתית בשיטת קומט'ס פנונול.

ספר זה מחפש איזון בין אושר למוסר. הוא בנוי על שלושה יסודות: מטריאליזם, רציונליזם והומניזם.

בעריכת הרב שלמה אבינר והרב ד"ר אריאל רוט
כ. קשה, 312 עמ'

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש** www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי החוצאה
בידני ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת ובריבויים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

דרישה מאגר מחויב
על כל בתי הכנסת
שיתחייבו נאצי הפצה
תחייבו לפי קוטר העיר

המקום היחיד
עניבו קדם דפוס
איסוף ושיטוף מודעים בניילון
לפי הזמנה. הידוק בסיכות
הכנסת אינטרטיב לילדים

לפניכם
052-808538
0052808538@gmail.com